EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 17.9.2021
COM(2021) 548 final

2021/0292 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2022. aastaks

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Ühise kalanduspoliitika alusmäärusega (määrus (EL) nr 1380/2013) soovitakse tagada vee-elusressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes. Oluline vahend nende eesmärkide saavutamisel on iga-aastane kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine. Kõigi kalapüügivõimalusi käsitlevate määrustega on vaja piirata kalavarude püüki sellise tasemeni, mis on kooskõlas ühise kalanduspoliitika üldeesmärkidega.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused.

Pärast Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude mitmeaastase kava vastuvõtmist ja jõustumist kehtestatakse käesoleva ettepanekuga asjaomaste liikmesriikide (Hispaania, Prantsusmaa ja Itaalia) kalapüügivõimalused, väljendatud maksimaalse lubatud püügikoormusena.

Käesoleva ettepanekuga kehtestatakse ka kalapüügivõimalused Vahemere üldise kalanduskomisjoni (edaspidi „GFCM“) raames sõlmitud kokkulepete põhjal. Tegemist on piirkondliku kalandusorganisatsiooniga, mille vastutusalasse kuulub Vahemere ja Musta mere bioloogiliste ressursside kaitse ja majandamine. Euroopa Liit on koos Bulgaaria, Horvaatia, Küprose, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Malta, Rumeenia, Sloveenia ja Hispaaniaga GFCMi liige. GFCMi raames võetud meetmed on selle liikmete jaoks siduvad.

Käesoleva ettepanekuga määratakse kindlaks autonoomne kvoot Musta mere kilu jaoks, et kalastussuremuse praegune tase ei tõuseks. Sellega võetakse üle ka GFCMi kehtestatud hariliku kammelja lubatud kogupüük (TAC) ja kvoodid.

Lõplik eesmärk on saavutada ja säilitada selline kalavarude tase, mille alusel on võimalik kindlustada maksimaalne jätkusuutlik saagikus. See eesmärk on sõnaselgelt kirjas ühise kalanduspoliitika alusmääruses, mille artikli 2 lõikes 2 on sätestatud, et see eesmärk „saavutatakse võimaluse korral 2015. aastaks ning [...] kõigi varude suhtes hiljemalt 2020. aastaks.“ See kajastab liidu võetud kohustust seoses 2002. aastal Johannesburgis toimunud ülemaailmse säästva arengu tippkohtumise järelduste ja selle rakenduskavaga. Teisalt on Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava eesmärk saavutada järkjärgulise juurdekasvu teel 2020. aastaks, kuid hiljemalt 1. jaanuariks 2025 selline kalastussuremus, mille alusel on tagatud maksimaalne jätkusuutlik saagikus.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Kavandatud meetmed on välja töötatud kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega.

• Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Kavandatud meetmed on kooskõlas Euroopa Liidu säästva arengu poliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

• Proportsionaalsus

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas, sest ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ja eraldamise kohta.

Kavandatava määrusega eraldatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. Ühise kalanduspoliitika alusmääruse artiklite 16 ja 17 kohaselt on liikmesriikidel õigus jaotada kõnealused kalapüügivõimalused oma äranägemisel nende lipu all sõitvate laevade vahel. Seetõttu on neil ulatuslik kaalutlusõigus selliste otsuste tegemisel, mis on seotud püügivõimaluste kasutamisega vastavalt nende sotsiaalsetele ja majanduslikele mudelitele.

Ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi.

• Õigusakti valik

Kavandatav vahend on nõukogu määrus.

Tegemist on ettepanekuga kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel ja kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

• Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll

Ei kohaldata.

• Konsulteerimine sidusrühmadega

Huvitatud isikutega konsulteeriti komisjoni poolt Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud teatise „*Säästvama kalapüügi suunas ELis: ülevaade olukorrast ja suunised 2022. aastaks*“ koostamise raames.

• Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Hinnang Vahemere ja Musta mere kalavarude olukorrale põhineb kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, GFCMi kalandusalase teadusliku nõuandekomitee ja GFCMi Musta mere töörühma kõige hiljutisemal tööl.

- **Mõjuhinnang**

Kalapüügivõimalusi käsitlevate määruste kohaldamisala on piiratud ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikega 3.

Komisjoni ettepanek ühise kalanduspoliitika alusmääruse ja Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastase kava kohta koostati nõuetekohaselt mõjuhinnangute alusel. Üks peamisi ühise kalanduspoliitika alusmääruse vahendeid kõnealuse määruse artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks on kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine. Mitmeaastase kavaga kehtestati püügikoormuse reguleerimise kord Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide ülepüügi probleemi lahendamiseks.

Seoses GFCMi kehtestatud kalapüügivõimalustega Vahemeres ja Mustas meres rakendatakse käesoleva ettepanekuga peamiselt rahvusvaheliselt kokkulepitud meetmeid. Kõiki asjaolusid, mis on olulised püügivõimaluste võimaliku mõju hindamisel, käsitletakse rahvusvaheliste läbirääkimiste ettevalmistamise ja korraldamise etapis, mille raames lepitakse liidu kalapüügivõimalused kokku kolmandate isikutega.

Ettepanekus ei käsitleta mitte ainult lühiajalisi probleeme, vaid ka pikaajalist lähenemisviisi, mille puhul püügikoormust kohandatakse järk-järgult pikaajaliselt jätkusuutliku tasemeni.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata.

- **Põhiõigused**

Ei kohaldata.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Käesolevat ettepanekut rakendatakse kooskõlas ühise kalanduspoliitika eeskirjadega. Järelevalve ja nõuetele vastavus tagatakse kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata 2022. aastaks kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused, eelkõige:

1. Vahemere lääneosas põhjalähedasi liike püüdvate traalerite püügikoormuse reguleerimise kord. 16. juulil 2019 jõustunud mitmeaastase kalavarude majandamise kava kohaselt peab nõukogu määrama igal aastal liikmesriigiti kindlaks iga püügikoormuse rühma ja kava I lisas määratletud kalavarude rühmade maksimaalse

lubatud püügikoormuse. Kavale vastava püügikoormuse korra rakendamise esimesel, 2020. aastal vähendati maksimaalset lubatud püügikoormust 10 % võrreldes lähtestsenaariumiga (1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2017), mille iga liikmesriik arvutab iga püügikoormuse rühma või geograafilise alapiirkonna kohta;- aastateks 2-5 kehtestati kavaga maksimaalne vähendamine 30 %. 2021. aastaks kehtestati nõukogu määrusega (EL) 2021/90 maksimaalse lubatud püügikoormuse vähendamine 7,5 %.

[Täidetakse hiljem parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal] 2022. aastaks peaks kõnealune vähendamine olema p.m. %;

2. GFCMi meetmed, mida kohaldatakse Vahemere piirkonnas, sealhulgas:

2018. aasta aastakoosolekul vastu võetud meetmed:

2.1. Euroopa angerja püügi- ja püügikoormuse piirangud ning püügikeeluaeg kogu Vahemeres (geograafilised alapiirkonnad 1–27);

2.2. Joonia meres (geograafilised alapiirkonnad 19–21) ja Levandi meres (geograafilised alapiirkonnad 24–27) hiid-lehthännakut ja sinipunakat aadelkrevetti püüdvate laevade arvu piiramine;

2019. aasta aastakoosolekul vastu võetud meetmed:

2.3. Aadria meres põhjalähedaste kalavarude püügikoormuse piirangud ja kalalaevastiku maksimaalne püügivõimsus (geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18);

2.4. punase vääriskoralli püügi piirnormid ja püügilubade arvu piirangud kogu Vahemeres (geograafilised alapiirkonnad 1–27);

2.5. Sitsiilia väinas (geograafilised alapiirkonnad 12–16) hiid-lehthännakut ja sinipunakat aadelkrevetti püüdvate laevade arvu piiramine;

2.6. Alboráni meres mustlaik-besuugo püügi piirnormid (geograafilised alapiirkonnad 1–3);

2.7. hariliku kuldmakrelli püügilubade arvu piirangud kogu Vahemeres (geograafilised alapiirkonnad 1–27);

3. GFCMi meetmed, mida kohaldatakse Musta mere piirkonnas, sealhulgas:

3.1. autonoomne kilukvoot, mis põhineb teaduslikel nõuannetel;

3.2. hariliku kammelja lubatud kogupüük ja kvootide eraldamine vastavalt hariliku kammelja püügi mitmeaastasele majandamiskavale, millega rakendatakse soovitust GFCM/43/2019/3 (geograafiline alapiirkond 29).

GFCMi soovitused on ELi õigusesse üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1343/2011[1] ning komisjon on vastu võtnud ettepaneku[2] GFCMi poolt 2018. ja 2019. aastal vastu võetud soovituste rakendamiseks. Kalapüügivõimalustega funktsionaalselt seotud meetmed, nagu kudemiskohtade sulgemine, peaksid moodustama osa käesolevast määrusest, sest ilma sellise püügikeeluajata (näiteks hariliku kammelja puhul Mustas meres) ei ole võimalik kehtestada kalapüügivõimalusi samal tasemel. Püügikeeluaeg võib varieeruda sõltuvalt teaduslikus nõuandes hinnatud kalavarude seisundist.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

[2] COM(2018) 143 final.

2021/0292 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2022. aastaks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013[3] artikli 6 kohaselt tuleb kehtestada kaitsemeetmed, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majanduslikke nõuandeid ning vajaduse korral kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee koostatud aruandeid, samuti asjaomastes geograafilistes piirkondades või pädevusvaldkondades loodud nõuandekomisjonidelt saadud nõuandeid ning liikmesriikide ühiseid soovitusi.

(2) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ja eraldamise meetmed, sealhulgas kehtestada asjakohasel juhul teatavad kalapüügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et kalapüügivõimalused tuleks liikmesriikidele eraldada selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.

(3) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 on sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärk saavutada maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav kasutamise määr järkjärgulise juurdekasvu teel võimaluse korral 2015. aastaks ning seejärel kõigi varude puhul hiljemalt 2020. aastaks.

(4) Lubatud kogupüük tuleks seega kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestada kättesaadava teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samas eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.

(5) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleks nende kalavarude püügivõimalused, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kehtestada kooskõlas sellises kavas kindlaks määratud eeskirjadega.

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

(6) Vahemere lääneosa põhjalähedaste liikide püügi mitmeaastane kava (edaspidi „kava“) kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/1022[4] ning see jõustus 16. juulil 2019. Kava eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

(7) Vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artikli 4 lõikele 1 tuleks kõnealuse määruse artiklis 1 loetletud varude püügi võimalused kehtestada nii, et saavutada järkjärgulise juurdekasvu teel võimaluse korral 2020. aastaks, kuid hiljemalt 1. jaanuariks 2025 selline kalastussuremus, mille alusel on tagatud maksimaalne jätkusuutlik saagikus. Kalapüügivõimalused tuleks esitada maksimaalse lubatud püügikoormusena ja kindlaks määrata vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artiklis 7 sätestatud püügikoormuse reguleerimise korrale.

(8) Seepärast tuleks 2022. aastal maksimaalset lubatud püügikoormust vähendada võrreldes lähtetasemega *p.m.* %, mis tuleb maha arvata nõukogu määrusega (EL) 2021/90[5] 2021. aastaks kehtestatud maksimaalsest lubatud püügikoormusest.

(9) Vahemere üldine kalanduskomisjon (edaspidi „GFCM“) võttis 2018. aastal toimunud 42. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/42/2018/1, millega kehtestatakse Euroopa angerja (*Anguilla anguilla*) majandamismeetmed Vahemeres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1–27). Nimetatud meetmete hulka kuuluvad püügi piirnormid või püügikoormuse piirangud ja iga-aastane kolme järjestikuse kuu pikkune püügikeeluaeg, mille iga liikmesriik peab kindlaks määrama kooskõlas nõukogu määruses (EÜ) nr 1100/2007[6] sätestatud kaitse-eesmärkidega, oma angerjavarude riikliku majandamiskavaga (riiklike majandamiskavadega) ning angerja hooajalise rändega asjaomases liikmesriigis. Kui riiklikud majandamiskavad, mille tulemusel vähendatakse püügikoormust või püüki vähemalt 30 %, on kehtestatud enne kõnealuse soovituse jõustumist, ei tohiks juba kehtestatud ja rakendatud püügi piirnorme või püügikoormuse piiranguid ületada. Kooskõlas kõnealuse soovitusega tuleks püügikeeluaega kohaldada Vahemere kõigil merealadel ning riimvetes, nagu estuaarid, laguunid ja üleminekuveed. Püügikeeluaeg on funktsionaalselt seotud püügivõimalustega, sest ilma keeluaja kehtestamiseta tuleks kalavaru taastamise tagamiseks püügi ja püügikoormuse taset vähendada. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(10) [Täidetakse hiljem: väikeste pelaagiliste liikide püügiks Aadria meres.]

(11) GFCM võttis 2018. aastal toimunud 42. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/42/2018/3, milles käsitletakse säästva traalpüügi mitmeaastast majandamiskava hiid-lehthännaku (*Aristaeomorpha foliacea*) ning sinipunaka aadelkreveti (*Aristeus antennatus*) püügiks Levandi meres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 24, 25, 26 ja 27), millega kehtestati kalalaevade maksimaalse arvuna väljendatud püügikoormuse külmutamine. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

---

4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).

5 Nõukogu 28. jaanuari 2021. aasta määrus (EL) 2021/90, millega määratakse kindlaks teatavate Vahemere ja Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2021. aastaks (ELT L 31, 29.1.2021, lk 1–19).

6 Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks (ELT L 248, 22.9.2007, lk 17).

(12) GFCM võttis 2018. aastal toimunud 42. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/42/2018/4, milles käsitletakse säästva traalpüügi mitmeaastast majandamiskava hiid-lehthännaku (*Aristaeomorpha foliacea*) ning sinipunaka aadelkreveti (*Aristeus antennatus*) püügiks Joonia meres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 19, 20 ja 21), millega kehtestati kalalaevade maksimaalse arvuna väljendatud püügikoormuse külmutamine. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(13) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/6, milles käsitletakse säästva traalpüügi majandamiskava hiid-lehthännaku (*Aristaeomorpha foliacea*) ning sinipunaka aadelkreveti (*Aristeus antennatus*) püügiks Sitsiilia väinas (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 12, 13, 14, 15 ja 16), millega kehtestati kalalaevade maksimaalse arvuna väljendatud püügikoormuse külmutamine. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(14) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/5, milles käsitletakse Aadria meres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18) põhjalähedaste kalavarude säästva püügi mitmeaastast majandamiskava, millega kehtestati teatavate põhjalähedaste kalavarude puhul püügikoormuse reguleerimise kord ja kalalaevastiku püügivõimsuse ülempiir. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(15) Võttes arvesse Sloveenia laevastiku eripärasid ja nende marginaalset mõju väikeste pelaagiliste ja põhjalähedaste liikide varudele, on asjakohane säilitada olemasolevad püügitavad ja tagada Sloveenia laevastiku juurdepääs väikeste pelaagiliste liikide miinimumkogusele ning minimaalne püügikoormuse kvoot põhjalähedastele liikidele.

(16) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/4, milles käsitletakse Vahemeres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1–27) punase vääriskoralli (*Corallium rubrum*) säästva kasutamise majandamiskava, millega kehtestati punase vääriskoralli püügilubade maksimaalse arvuna väljendatud püügikoormuse külmutamine ja püügipiirangud. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(17) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/2, milles käsitletakse Alboráni meres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1–3) mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*) säästva kasutamise majandamiskava, millega kehtestati püügi- ja püügikoormuse piirangud, mis põhinevad ajavahemikul 2010–2015 lubatud ja kasutatud keskmistel kogustel. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(18) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/1, milles käsitletakse majandamismeetmeid ankurdatud peibutuspüügivahendite kasutamiseks hariliku kuldmakrelli (*Coryphaena hippurus*) püügil Vahemeres (GFCMi geograafilised alapiirkonnad 1–27), millega kehtestati harilikku kuldmakrelli püüdvate kalalaevade maksimaalne arvuna väljendatud püügikoormuse külmutamine. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(19) GFCM võttis 2019. aastal toimunud 43. aastakoosolekul vastu soovituse GFCM/43/2019/3, millega muudetakse soovitust GFCM/41/2017/4, millega kehtestati Mustas meres hariliku kammelja püügi mitmeaastane majandamiskava (GFCMi geograafiline alapiirkond 29). Selle soovitusega võeti kasutusele hariliku kammelja ajakohastatud piirkondlik lubatud kogupüük (TAC) ja kvoodi eraldamise kava ning täiendavad kaitsemeetmed, eelkõige kahekuune püügikeeluaeg ja püügipäevade arvu

piiramine 180 päevani aastas. Need täiendavad meetmed on funktsionaalselt seotud kalapüügivõimalustega, sest ilma nende meetmete kehtestamiseta tuleks hariliku kammelja taastumise tagamiseks selle lubatud kogupüüki vähendada. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(20) GFCMi teadusliku nõuande kohaselt on vaja kalastussuremus hoida praegusel tasemel, et Musta mere kiluvarude jätkusuutlikkus oleks tagatud. Seepärast on asjakohane kehtestada jätkuvalt kõnealuse kalavaru autonoomne kvoot.

(21) Kalapüügivõimalused tuleks kehtestada olemasoleva teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samas eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.

(22) Käesolevas määruses sätestatud ning liidu kalalaevadele eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamine toimub vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,[7] eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimiste kohta komisjonile andmete saatmisel.

(23) Käesolevas määruses sätestatud liidu kalalaevadele eraldatud kalapüügivõimalusi kasutatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1343/2011,[8] millega rakendatakse teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldises kalanduskomisjonis (GFCM).

(24) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96[9] on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas nimetatud määruse artiklite 3 ja 4 kohased paindlikkussätted ettevaatusprintsiibil põhineva ja analüütilise lubatud kogupüügi kohta. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata nimetatud määruse artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati paindlik ühest aastast teise ülekandmise mehhanism kõigi selliste kalavarude jaoks, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane lossimiskohustus. Seega, et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.

(25) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2022. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma vahetult pärast selle avaldamist.

---

7 Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

8 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

9

(26) Kalapüügivõimalusi tuleks kasutada täielikus kooskõlas liidu õigusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. JAOTIS
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1
Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused Vahemere ja Musta mere piirkonnas.

Artikkel 2
Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad järgmisi kalavarusid:

   (a) euroopa angerjas (*Anguilla anguilla*), punane vääriskorall (*Corallium rubrum*) ja harilik kuldmakrell (*Coryphaena hippurus*) Vahemeres, nagu on määratletud artikli 4 punktis b;

   (b) sinipunakas aadelkrevett (*Aristeus antennatus*), roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*), hiid-lehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*), euroopa merluus (*Merluccius merluccius*), norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) ja vööt-meripoisur (*Mullus barbatus*) Vahemere lääneosas, nagu see on määratletud artikli 4 punktis c;

   (c) anšoovis (*Engraulis encrasicolus*) ja sardiin (*Sardina pilchardus*) Aadria meres, nagu on määratletud artikli 4 punktis d;

   (d) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*), norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*), harilik merikeel (*Solea solea*), roosa süvahännak (*Parapenaeus longirostris*) ja vööt-meripoisur (*Mullus barbatus*) Aadria meres, nagu on määratletud artikli 4 punktis d;

   (e) hiid-lehthännak (*Aristaeomorpha foliacea*) ja sinipunakas aadelkrevett (*Aristeus antennatus*) Sitsiilia väinas (nagu on määratletud artikli 4 punktis e), Joonia meres (nagu on määratletud artikli 4 punktis f) ja Levandi meres (nagu on määratletud artikli 4 punktis g);

   (f) mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*) Alboráni meres, nagu on määratletud artikli 4 punktis h;

   (g) kilu (*Sprattus sprattus*) ja harilik kammeljas (*Scophthalmus maximus*) Mustas meres, nagu on määratletud artikli 4 punktis i.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes sõnaselgelt osutatud.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid. Peale selle kasutatakse järgmisi mõisteid:

(a) „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse ega jurisdiktsiooni alla;

(a) „harrastuspüük“ – mittetööndusliku püügitoimingud, mille puhul vee-elusressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi ja sportlikul eesmärgil;

(b) „lubatud kogupüük“ –

(i) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõigetes 4–7 osutatud erand lossimiskohustusest;

(ii) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;

(c) „kvoot“ – liidule või liikmesriigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;

(d) „liidu autonoomne kvoot“ – liidu kalalaevadele autonoomselt eraldatud püügi piirnorm juhul, kui kokkulepitud lubatud kogupüük on määramata;

(e) „analüütiline kvoot“ – liidu kalalaevadele eraldatud autonoomne kvoot juhul, kui analüütiline hinnang on olemas;

(f) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta;

(g) „peibutuspüügivahend“ – ankurdatud või merepinnal hõljuv vahend, mille eesmärk on kalu ligi meelitada.

Artikkel 4
Kalapüügipiirkonnad

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:

(a) „GFCMi geograafiline alapiirkond“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011[10] I lisas määratletud alad;

(b) „Vahemeri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 1–27 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(c) „Vahemere lääneosa“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(d) „Aadria meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 17 ja 18 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(e) „Sitsiilia väin“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 12, 13, 14, 15 ja 16 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(f) „Joonia meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 19, 20 ja 21 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(g) „Levandi meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 24, 25, 26 ja 27 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

(h) „Alboráni meri“ – GFCMi geograafiliste alapiirkondade 1–3 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;

(i) „Must meri“ – GFCMi geograafilise alapiirkonna 29 veed, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas.

II JAOTIS
KALAPÜÜGIVÕIMALUSED

I PEATÜKK
Vahemeri

Artikkel 5

Euroopa angerjas

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud euroopa angerja (*Anguilla anguilla*) siht-, juhu- ja harrastuspüügiga Vahemere kõigil merealadel, sealhulgas mageveekogudes ning ülemineku- ja riimvetes, nagu laguunid ja estuaarid.

2. Liidu kalalaevadel on keelatud püüda euroopa angerjat Vahemere liidu ja rahvusvahelistes vetes kolme järjestikuse kuu pikkusel perioodil, mille iga liikmesriik kindlaks määrab. Püügikeeluaeg on kooskõlas määruses (EÜ) nr 1100/2007 sätestatud kaitse-eesmärkidega, kehtivate riiklike majandamiskavadega ning euroopa angerja hooajalise rändega asjaomases liikmesriigis. Liikmesriigid teatavad nende poolt kindlaks määratud perioodi komisjonile hiljemalt üks kuu enne püügikeeluaja jõustumist ja igal juhul hiljemalt 31. jaanuaril 2022.

3. Liikmesriigid ei tohi ületada euroopa angerja puhul maksimaalset püügimahtu või püügikoormust, mis on kehtestatud ja mida rakendatakse nende riiklike majandamiskavadega, mis on vastu võetud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1100/2007 artiklitega 2 ja 4.

Artikkel 6

Punane vääriskorall

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu kalandustegevuse suhtes, mis on seotud punase vääriskoralli (*Corallium rubrum*) korjega seoses siht- ja harrastuskalapüügiga Vahemeres.

2. Sihtpüügi puhul ei tohi liidu kalalaevade maksimaalne arv, liidu kalalaevade korjatud punase vääriskoralli maksimaalne kogus ja liidu püügitegevus ületada I lisas sätestatud tasemeid.

3. Liidu kalalaevadel, mille suhtes kohaldatakse lõiget 2, on keelatud punase vääriskoralli ümberlaadimine merel.

4. Harrastuskalapüügi puhul võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et keelata punase vääriskoralli korjamine ja pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine.

Artikkel 7

Harilik kuldmakrell

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse kaubandusliku tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mille puhul kasutatakse peibutuspüügivahendeid hariliku kuldmakrelli (*Coryphaena hippurus*) püüdmiseks Vahemere rahvusvahelistes vetes.

2. Hariliku kuldmakrelli püügi loaga liidu kalalaevade maksimaalne arv on esitatud II isas.

II PEATÜKK
Vahemere lääneosa

Artikkel 8
Põhjalähedaste liigid

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud määruse (EL) 2019/1022 artikli 1 lõikes 2 osutatud põhjalähedaste kalavarude püügiga Vahemere lääneosas.

2. Maksimaalne lubatud püügikoormus on esitatud III lisas. Liikmesriigid haldavad maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artiklis 9 sätestatud tingimustele.

Artikkel 9
Andmete edastamine

Liikmesriigid registreerivad püügikoormuse andmed ja edastavad need komisjonile vastavalt määruse (EL) 2019/1022 artiklile 10.

Käesoleva artikli kohasel püügikoormuse andmete komisjonile esitamisel kasutavad liikmesriigid III lisas esitatud püügikoormuse rühmade koode.

III PEATÜKK
Aadria meri

Artikkel 10
[Täidetakse hiljem: **väikesed pelaagilised liigid*]***

Artikkel 11
Põhjalähedaste liigid

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*), norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*), hariliku merikeele (*Solea solea*), roosa süvahännaku (*Parapenaeus longirostris*) ja vööt-meripoisuri (*Mullus barbatus*) püügiga Aadria meres.

2. Käesoleva artikli kohaldamisalasse kuuluvate põhjalähedaste kalavarude maksimaalne lubatud püügikoormus ja neid varusid püüdva laevastiku maksimaalne püügivõimsus on esitatud IV lisas.

3. Liikmesriigid haldavad maksimaalset lubatud püügikoormust vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklites 26–35 sätestatud tingimustele.

Artikkel 12

Andmete edastamine

Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohasel püütud koguseid ja lossimisi käsitlevate andmete komisjonile esitamisel kasutavad liikmesriigid IV lisas esitatud kalavaru koode.

IV PEATÜKK
Joonia meri, Levandi meri ja Sitsiilia väin

Artikkel 13

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud hiid-lehthännaku (*Aristaeomorpha foliacea*) ning sinipunaka aadelkreveti (*Aristeus antennatus*) püügiga Joonia meres, Levandi meres ja Sitsiilia väinas.
2. Põhjalähedaste kalavarude püügi loaga põhjatraalerite maksimaalne arv on esitatud V lisas.

V PEATÜKK
Alboráni meri

Artikkel 14

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse mustlaik-besuugot (*Pagellus bogaraveo*) püüdvate liidu kalalaevade õngejada ja ridvata õngega toimuva tööndusliku püügi suhtes Alboráni meres.
2. Maksimaalne püügimaht ei tohi ületada VI lisas esitatud püügimahtu.

VI PEATÜKK
Must meri

Artikkel 15

Kilu püügivõimaluste eraldamine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud kilu (*Sprattus sprattus*) püügiga Mustas meres.
2. Liidu autonoomne kvoot kilu jaoks, sellise kvoodi eraldamine liikmesriikidele ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud VII lisas.

Artikkel 16

Hariliku kammelja püügivõimaluste eraldamine

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse liidu kalalaevade igasuguse tegevuse ja liidu muu püügitegevuse suhtes, mis on seotud hariliku kammelja (*Scophthalmus maximus*) püügiga Mustas meres.

2. Hariliku kammelja lubatud kogupüük, mida kohaldatakse Musta mere liidu vetes püüdvate kalalaevade suhtes, selle eraldamine liikmesriikidele ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud VII lisas.

Artikkel 17

Hariliku kammelja püügi koormuse haldamine

Artikli 16 kohaldamisalaga hõlmatud, Mustas meres hariliku kammelja püügi loaga liidu kalalaevad tohivad laeva üldpikkusest olenemata tegeleda püügiga mitte rohkem kui 180 püügipäeva aastas.

Artikkel 18

Hariliku kammelja püügikeeluaeg

Liidu kalalaevadel on Musta mere liidu vetes 15. aprillist 15. juunini keelatud hariliku kammeljaga seotud kõik kalandustegevused, sealhulgas ümberlaadimine, pardal hoidmine, lossimine ja esmamüük.

Artikkel 19

Kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted Musta mere puhul

1. Käesolevas määruse artiklites 15 ja 16 sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:

   (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;

   (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ja ümberjaotamist ning

   (c) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast vähendamist.

2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei kohaldata siis, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 20

Andmete edastamine

Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohase, Musta mere liidu vetes püütud kilu ja kammelja koguste lossimist käsitlevate andmete komisjonile esitamisel kasutavad liikmesriigid VII lisas esitatud kalavaru koode.

III JAOTIS
LÕPPSÄTTED

Artikkel 21
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja